

stærke Skatteregler; vi mene, at vi helst skulle se at stille Kommunerne saa frit som muligt med Hensyn til Reglerne, og det er jo skinnet tydeligt frem gennem de Udtalelser, der faldt fra vor Side om den kommunale Skattelov paa Landet. Men naar der skal sættes Skatteregler, mene vi rigtignok, at det vilde være heldigst, om disse Skatteregler kunde blive nogenlunde ensartede i det hele Land. Naar vi vide, hvordan der omkring fra alle Landets Købstæder har været klaget over, at Københavns Kommune var et Slags Skattely, maa vi i høj Grad ønske, at vi faa dette Skattely fjernet, og at vi efterhaanden kunne naa at faa de samme Regler for Beskatning i Københavns Kommune som i de øvrige Købstadkommuner i det samlede Land. Vi erkende fuldt ud, som ogsaa den højtærede Minister sagde, at det i langt højere Grad er naaet ved det Forslag, der her ligger paa Tingets Bord. Som det er affattet, vil det, som fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), ikke ramme de store Skatteyderere tilstrækkeligt, men komme til at falde lidt haardt paa de smaa Skatteydere og maaske ikke mindst paa Mellestanden, hvis der skal blive Tale om at benytte Bevægelsesfriheden; endvidere har det den store Fejl, at Formueskatten er bortfalden. Men jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at vi stemme for Lovforslaget, som det foreligger, om end med Beklagelse af, at det ikke har været muligt at faa det ført nærmere til Overensstemmelse med hele den øvrige kommunale Skattelovgivning her i Landet; jeg anbefaler det dog af Hensyn til, at de to Principper, der bleve nævnte af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, findes i Lovforslaget, nemlig Progressionen og den Bevægelsesfrihed, der derved er tilført Københavns Kommune.

H. L. Møller: Ligesom den højtærede Minister og de foregaaende ærede Talere skal ogsaa jeg anbefale, at dette Lovforslag vedtages her i den Skikkelse, som Landstinget har vedtaget det i; jeg skal anbefale det, da jeg erkender Nødvendigheden af, at Københavns Kommune faar den større Indtægt, og anser det for rigtigt, at dette sker ved Indtægtsskattens Forhøjelse. Den Forandring, der er foregaaet ved Skatteskalaen i det andet Ting, kan jeg ikke gøre saadanne Indvendinger imod, som et Par af de foregaaende Talere har gjort. Ligesom denne Skatteskala er vedtagen deroppe med Tilslutning

fra alle Sider i Tinget, saaledes mener jeg ogsaa, at den i Virkeligheden indeholder en Forbedring af det oprindelige Forslags Skala. Man er i det andet Ting gaaet ud fra som Princip, at efter den nye Skattelov skulde ingen københavnsk Skatteyder komme nemmere fra det, end han er kommen under den gamle Skattelov. Enhver københavnsk Skatteyder skulde beholde den Skat, han hidtil har haft, og tage sin Del i Forhøjelsen. Jeg indrømmer, at derved vil der naturligvis komme til at hvile en noget højere Skat paa de lavere Indtægter i København end hidtil. Men ser man paa Skalaen, som den nu er foreslaaet af Landstinget, vil det dog fremdeles vedblive at være saaledes, at de meget smaa Indtægter i København ville være betydelig lavere beskattede, end de ere i mange Købstadkommuner. Der er i den Henseende nævnt nogle Tal i det andet Ting, som jeg skal tillade mig ganske kort at anføre nogle af.

For en Skatteyder med en Indtægt af 1,000 Kr. om Aaret vil Indkomstskatten efter det Forslag, der nu er vedtaget i Landstinget, blive 14 Kr. Det er oplyst fra selve Ministeriet, at en enkelt Person med 1,000 Kr. om Aaret i Indtægt svarer i Aalborg 58 Kr. 80 Øre i Skat, i Aarhus 48 Kr. 50 Øre, i Frederikssund 45 Kr., i Hjørring 50 Kr., i Horsens 24 Kr., i Odense 34 Kr. 96 Øre og i Slagelse 27 Kr. 30 Øre. Naar altsaa Skattebyrden i saa mange danske Købstadkommuner er saa høj, som den her viser sig at være, kan jeg ikke erkende, at den Forhøjelse, som efter Landstingets Skala vil ramme ogsaa de laveste Indtægter her i København, har saa meget at betyde, at man af den Grund kan gøre afgørende Indvendinger mod denne nye Skat.

Jeg kan tiltræde de Grunde, som paa de forskellige Stadier af denne Sags Behandling baade i Folketinget i Fjor og i Landstinget ere blevne gjorte gældende imod at indføre en kommunal Formueskat som noget enestaaende for Københavns Kommune, medens vi ikke have den i andre Byer, og dette, at Formueskatten er gaaet ud af Lovforslaget, som det nu er vedtaget af Landstinget, forekommer i hvert Fald ikke mig at være en afgørende Hindring for, at Lovforslaget kommer til at passere dette Ting. Det bør saa meget mindre være en Hindring for denne Lovs Gennemførelse, som Indkomstskatten alene ved de Ændringer af Skatteskalaen, som Landstinget har vedtaget, vil give en forøget Indtægt for Kommunen, sammenlig-